

Profesor Mieczysław Serwiński

Rektor Politechniki Łódzkiej w latach 1968-1975

Wystawa prezentuje
życie i sylwetkę
wybitnego uczonego i pedagoga,
6. rektora Politechniki Łódzkiej,
twórcy ośrodka naukowo-
dydaktycznego inżynierii chemicznej
i procesowej w Łodzi,
pioniera tej dziedziny nauki w Polsce
oraz doktora honoris causa
Uniwersytetu Strathclyde w Glasgow
i Politechniki Łódzkiej

Autorki wystawy:
mgr Małgorzata Wilbik i Krystyna Popiel
Pracownia Historyczna
Politechniki Łódzkiej

Profesor Mieczysław Serwiński

Urodził się 28 kwietnia 1918 roku w Zakrzewie w województwie Płockim. W 1937 roku rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej, które w czasie wojny kontynuował na tajnych kompletach. W 1945 roku został przyjęty do pracy na stanowisku asystenta w Katedrze Chemii Fizycznej w Politechnice Łódzkiej. W 1950 roku Rada Wydziału Chemicznego PŁ nadała Mu stopień naukowy doktora nauk technicznych, a w 1968 roku otrzymał nominację na profesora zwyczajnego.

*Rodzice Profesora
Stanisława i Stanisław Serwińscy*

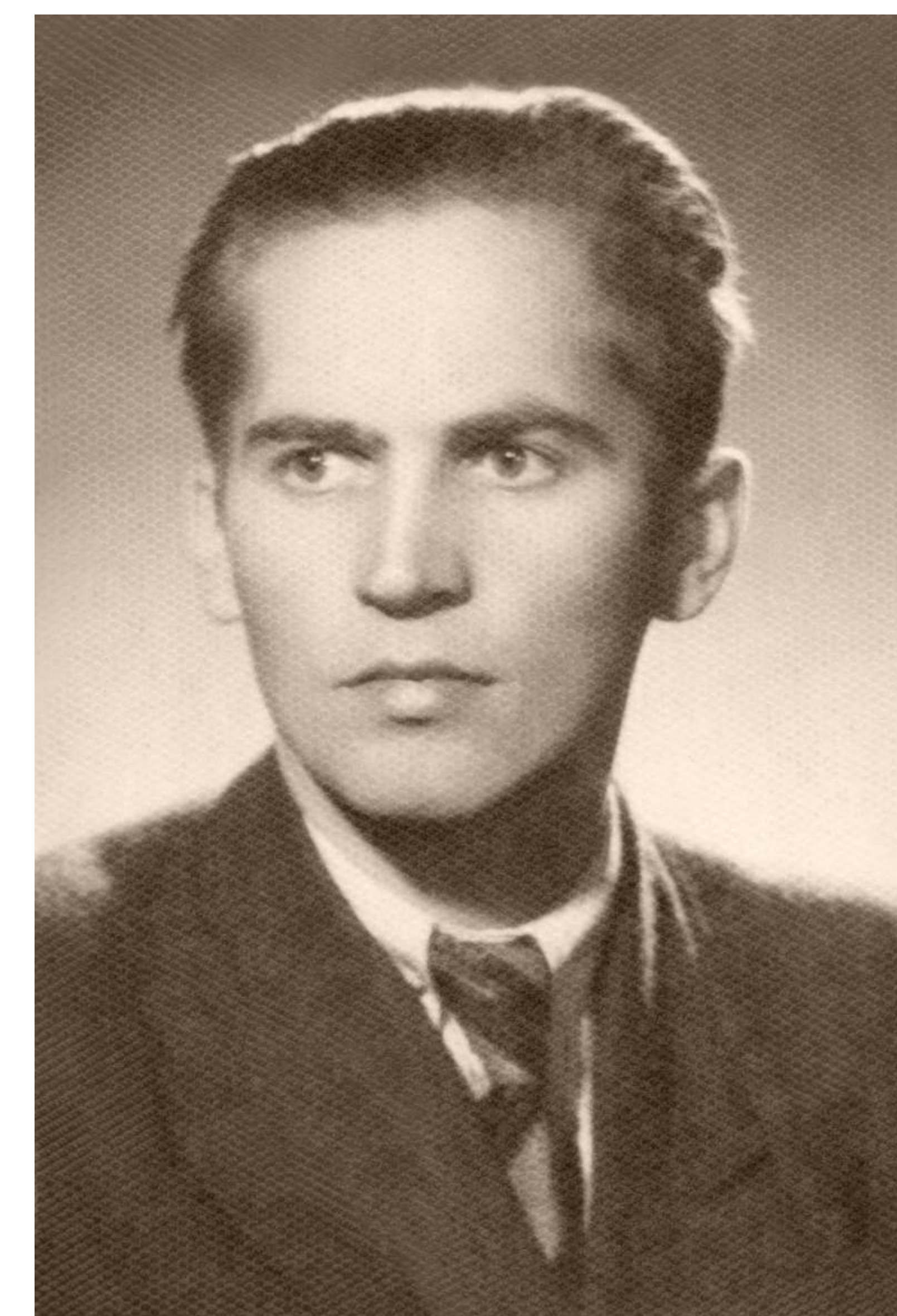
W latach 1946-1951 kierował Katedrą Maszynoznawstwa Chemicznego na Wydziale Chemicznym. Był współtwórcą Wydziału Chemii Spożywczej, w latach 1952-1956 oraz 1960-1962 pełnił funkcję dziekana tego wydziału. W latach 1951-1969 był organizatorem i kierownikiem Katedry Inżynierii i Aparatury Chemicznej na Wydziale Chemii Spożywczej. W latach 1962-1968 pełnił funkcję prorektora, a w latach 1968-1975 rektora Politechniki Łódzkiej i w tym czasie był jednocześnie przewodniczącym Kolegium Rektorów Łódzkich Uczelni.

Profesor Mieczysław Serwiński stworzył w Politechnice Łódzkiej ośrodek naukowo-dydaktyczny inżynierii chemicznej, początkowo w ramach Wydziałów: Chemicznego i Chemii Spożywczej, później Instytutu Inżynierii Chemicznej na prawach wydziału powołanego w 1970 roku, którego dyrektorem był przez siedemnaście lat. Ukoronowaniem tej działalności było utworzenie w Politechnice Łódzkiej w 1992 roku Wydziału Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska.

Od 1972 roku przewodniczył Radzie Naukowej Instytutu Włókiennictwa w Łodzi. Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach i Instytutu Przemysłu Cukrowniczego w Warszawie, członkiem Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN. Sprawował również funkcje społeczne. W latach 1980-1988 był radnym oraz Przewodniczącym Rady Narodowej miasta Łodzi, posłem na Sejm w latach 1972-1976, 1980-1985, 1985-1989. Był członkiem Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oraz Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów.

Profesor Serwiński przeszedł na emeryturę w 1987 roku. Jego dorobek naukowy obejmuje kilkadziesiąt publikacji w czasopismach naukowych, kilkanaście książek i podręczników z zakresu inżynierii chemicznej i procesowej. Był promotorem 22 rozpraw doktorskich. Laureat wielu nagród państwowych i odznaczeń m.in. Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski, nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrody Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk oraz Nagrody Naukowej miasta Łodzi. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej i Uniwersytetu Strathclyde w Glasgow. Profesor Mieczysław Serwiński zmarł

30 lipca 1999 roku. Spoczywa na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

*Mieczysław Serwiński
z młodszą siostrą Halgą*

*Profesor Serwiński na zdjęciu
ślubnym z żoną Marianną*

Profesor Mieczysław Serwiński

PROBLEMY STOSUNKÓW MIĘDZYLUDZKICH W INŻYNIERII CHEMICZNEJ I PROCESOWEJ

Fragment wykładu prof. Mieczysława Serwińskiego: *Wstęp do inżynierii chemicznej i procesowej. Podstawy teoretyczne (1)*. Wykład przekazał do Rektorskiej Komisji Historycznej Politechniki Łódzkiej syn Profesora, Andrzej. W 11. punkcie opracowania zatytułowanym: *Problemy stosunków międzyludzkich w inżynierii chemicznej i procesowej*, obok spraw merytorycznych związanych z inżynierią chemiczną i procesową, Profesor zupełnie nieoczekiwanie, omawia problemy stosunków międzyludzkich w inżynierii chemicznej i procesowej.

Obok wiedzy technicznej dużą rolę odgrywają w pracy zawodowej inżyniera chemika zagadnienia stosunków międzyludzkich. Wiadomo, że w pojedynkę trudno dziś zrobić coś naprawdę znaczącego w przemyśle. Wysiłek wspólny – dobrze zorganizowany – może dać zadowalające efekty. Dlatego już w czasie studiów należy doceniać znaczenie współpracy. Niektórzy z takim właśnie nastawieniem się rodzą, ale u innych trzeba taki pogląd tworzyć, kultywować i rozwijać (jeden ze znanych przemysłowców powiedział: *współpraca nie jest sentymentem, ale ekonomiczną koniecznością* - Charles Steinmetz).

Inżynier chemik mający obszerną wiedzę zawodową, ale małą znajomość stosunków międzyludzkich zwykle nie będzie się cieszył takim uznaniem

Profesor Mieczysław Serwiński w czasie wykładu

oż życiowym sukcesem, jak jego kolega o średniej wiedzy technicznej, ale z głęboką wiedzą spraw międzyludzkich.

Oczywiście najlepiej prezentować i dobrą wiedzę i mieć dobrą znajomość spraw międzyludzkich – ale wtedy można być **inżynierem wybitnym**.

Tak więc absolwent rozpoczynając pracę zawodową musi dokonać (lub dokonywać) wyboru między dwiema możliwościami:

- czy przygotowywać się na specjalistę (eksperta) w wybranej dziedzinie inżynierii chemicznej,
- czy rozwijać umiejętności z zakresie kierowania ludźmi i zespołami.

Nietrafny wybór może powodować potem rozczarowanie lub niezadowolenie życiowe. Dokonując wyboru młody inżynier chemik powinien opierać się na swoich potencjalnych możliwościach i predyspozycjach.

Oto przykładowe cechy charakteryzujące liderów:

- **Determinacja**
- **Wiara w siebie**
- **Odwaga**
- **Prawość (Uczciwość)**
- **Odpowiedzialność**
- **Energia**
- **Rozumienie spraw ludzkich**
- **Zdolność do wyrażania swoich opinii i idei**
- **Zdolności techniczne**

W dowód ogromnej wdzieczności
za. tak zrozumiałe i ciekawe, bo
zmuszające do myślenia wykładu,
których słuchało się z przyjemnością,
oraz miłości i szacunku jakie
student może żywić do imponu-
jącego mu Wykładowcy i Wykładowcy.
Student W. Nolek
Wydz. Chem.
Lódź, 15.I.1955r.

Prof. M. Serwiński
Katedra Aparatury
i Inżynierii Chemicznej
ul. Żwirki 36

Profesor Mieczysław Serwiński

Rozpatrzmy nieco bliżej poszczególne cechy liderów:

1. Determinacja (zdolność do stanowczych, zdecydowanych rozstrzygnięć)

Zapewne jest to najbardziej zasadnicza cecha kierownika-lidera. Często to nie jest cecha charakteryzująca intelekt czy emocje. Jest to cecha charakteru. **Determinacja** to główna siła napędowa lidera, która powoduje osiągnięcie celu, mimo licznych trudności na jakie zwykle napotyka. Ten upór musi być jednak temperowany przez inne cechy. LIDER musi być jednak elastyczny – a nie twardogłowy w zakresie realizacji swych pomysłów lub planów. Fakt, że dana osoba jest w pracy w ściśle określonych godzinach nie zawsze

Profesor Serwiński z pracownikami w laboratorium w gmachu Wydziału Wókienniczego, 1964 rok

Profesor z dyplomantami i pracownikami Katedry Inżynierii Chemicznej, 1965 rok

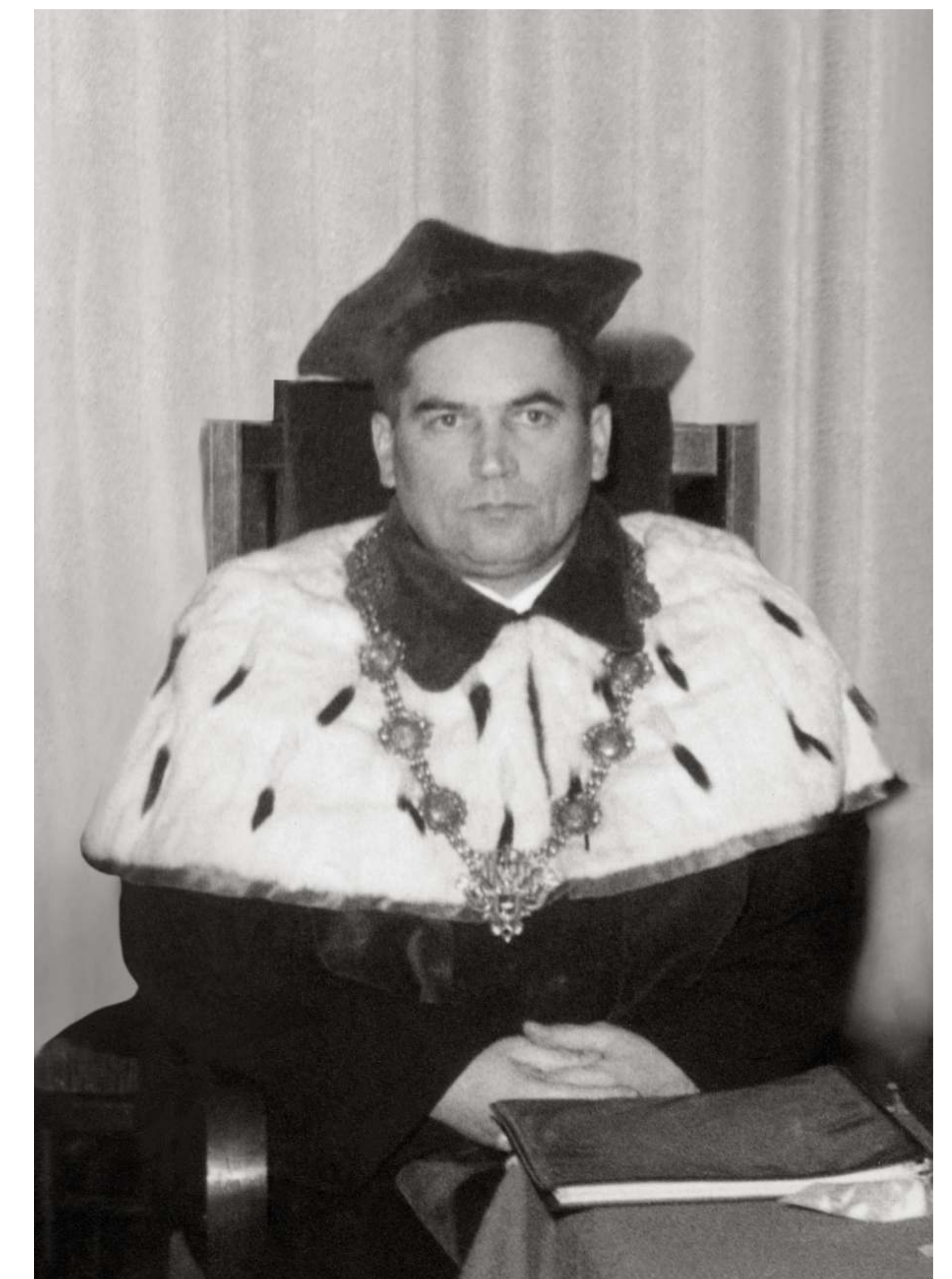
ma decydujące znaczenie w osiąganych wynikach. Wyniki bowiem nie zawsze zależą od liczby przepracowanych godzin przez inżyniera chemika, ale od jego zdolności i pomysłowości, i umiejętności kierowania zespołem ludzkim.

Jego pracodawca zatrudnia go nie na podstawie żywionej do niego sympatii, ale dlatego, że spodziewa się, że osiągnie on określone wyniki w pracy. Jeżeli okaże się, że te oczekiwania się nie spełnią inżynier chemik nie może mieć szansy na dalsze zatrudnienie.

Mało doświadczony inżynier chemik przypuszcza często, że „ustawienie” w produkcji określonego zadania pozwala mu na oczekiwanie bierne – na dobre wyniki. Jest to dalekie od prawdy, bowiem wydane polecenia wymagają stałego nadzoru i doglądania („oko pańskie konia tuczy”). Oczywiście forma tego nadzoru nie może załogi zniechęcać, obrażać lub dezaktywować. Lepiej jest nieraz w bardzo trudnych warunkach osiągnąć mniej, niż sprawę odłożyć i nie osiągnąć żadnego postępu.

2. Wiara w siebie (pewność)

Jest to ważna cecha LIDERA. Jeżeli kierownik nie ma **wiary w siebie**, to nie może oczekiwać, że zyska zaufanie załogi. On musi być przekonany, że ten cel osiągnie i ta wiara, to przekonanie musi przekonać podwładnych. Wymaga to czasem konieczności podejmowania szybkich decyzji. Lider nie może wpadać w panikę, gdy pojawią się kłopoty, czy trudności. Musi dążyć do minimalizowania trudności, a nie ich wyolbrzymiania. Trudności nie mogą wpływać znacząco na wewnętrzną wiarę w osiągnięcie zamierzonego celu.

*Profesor Mieczysław Serwiński
Rektor Politechniki Łódzkiej
w latach 1968-1975*

Profesor Mieczysław Serwiński

3. Odwaga

Jest to cecha pokrewna do dwóch poprzednich, ale nieco inna. Potrzebna jest **odwaga moralna** jak i fizyczna. Tchórz nie może być przywódcą w przemyśle. LIDER często jest poddawany atakom ze strony oponentów, ale LIDER nie może okazywać słabości. Musi mieć odwagę wyrażania swoich myśli i idei.

Wielu młodych inżynierów chemików ma tendencje do wykonywania tylko tego, co im przełożony poleci. Zwykle inżynier chemik ma swój pogląd na sprawę, pogląd, który mógłby modyfikująco wpłynąć na decyzje szefa (lub jego polecenia). Tak więc musi on wtedy – we właściwy i taktowny sposób – wystąpić i sprawę wyjaśnić. Gdy tego nie zrobi – wyrobi sobie opinię nie wnoszącego nic nowego i wartościowego, albo po prostu, że nie ma nic do powiedzenia twórczego w tej sprawie.

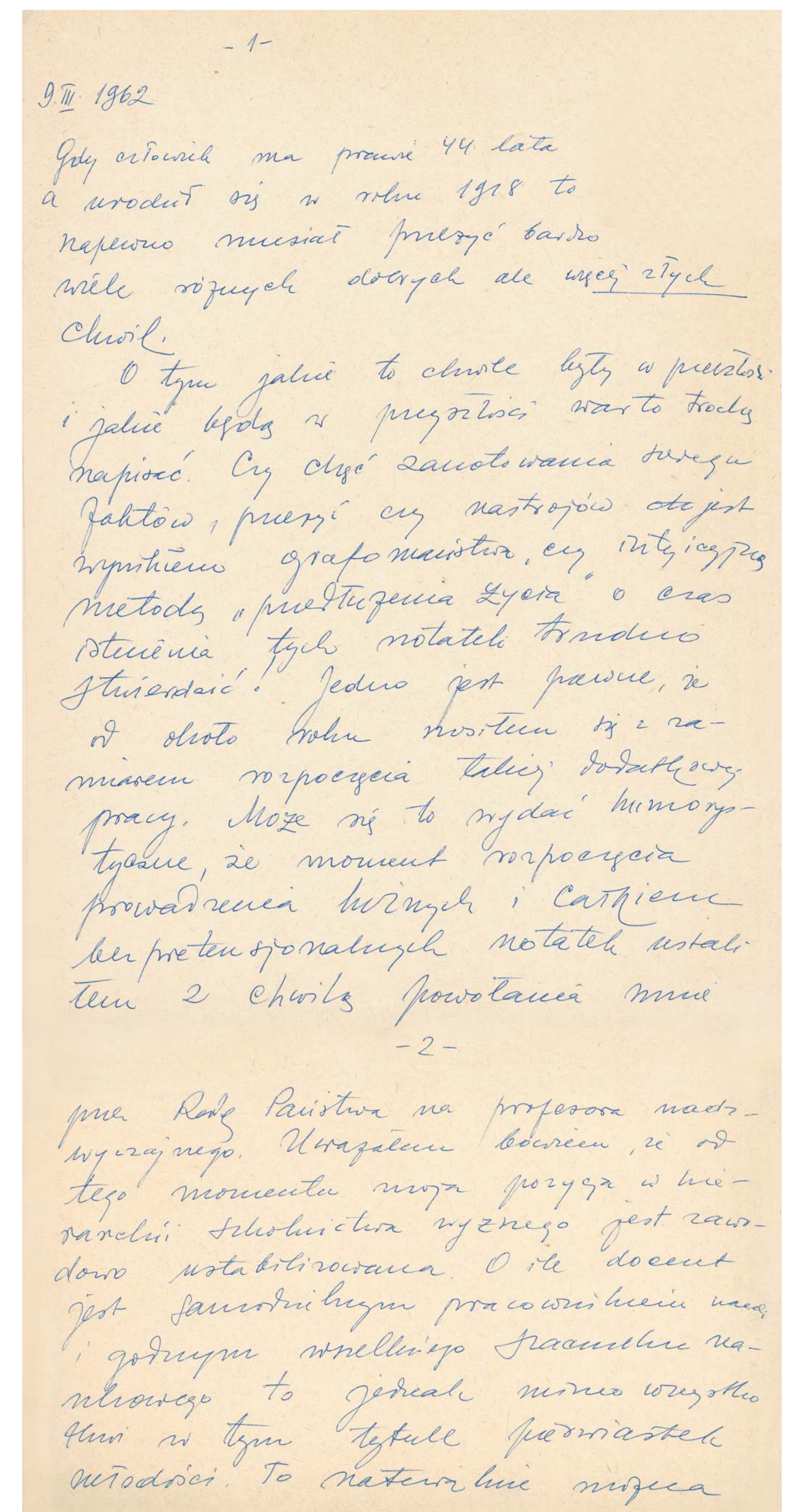
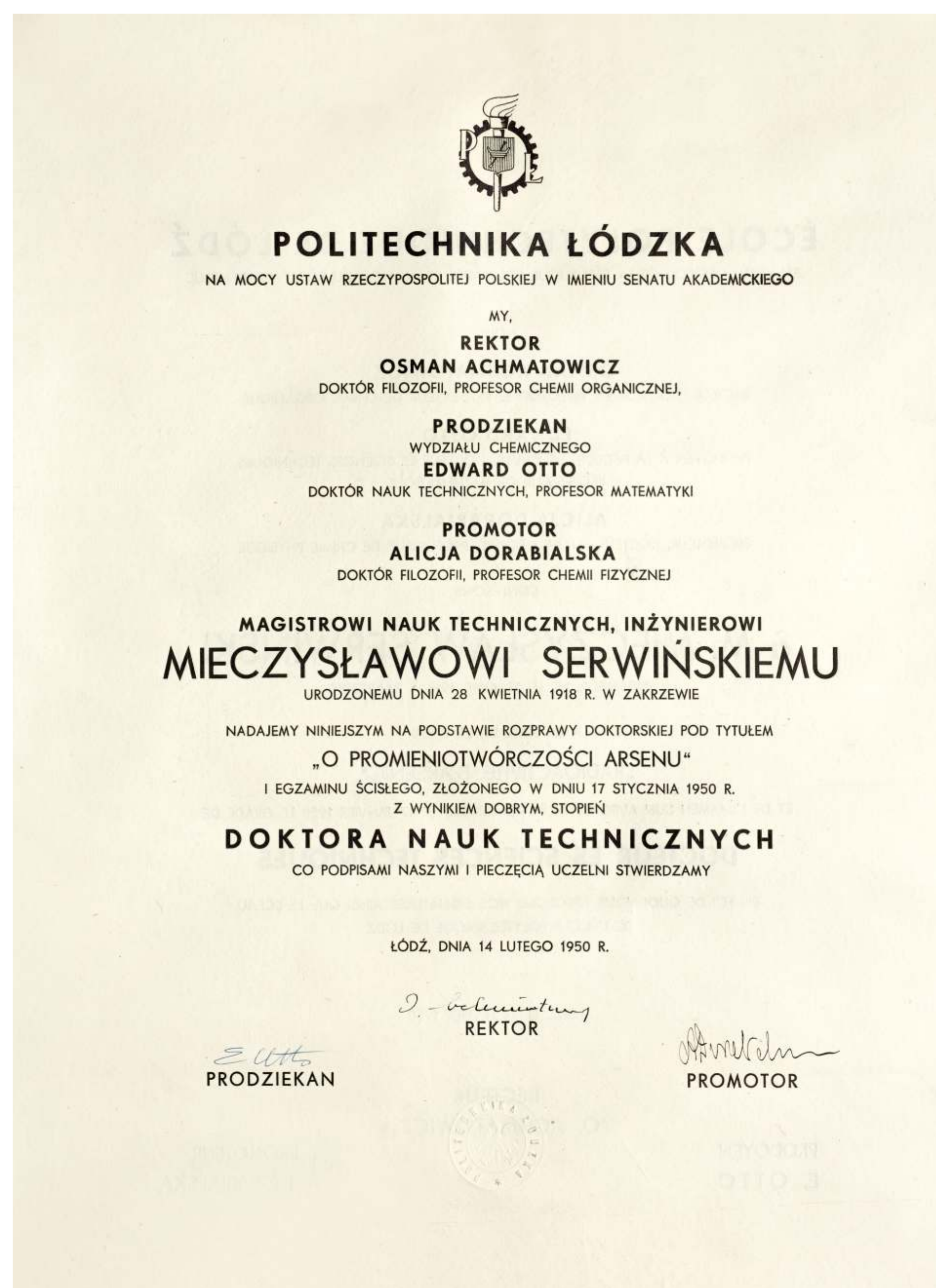
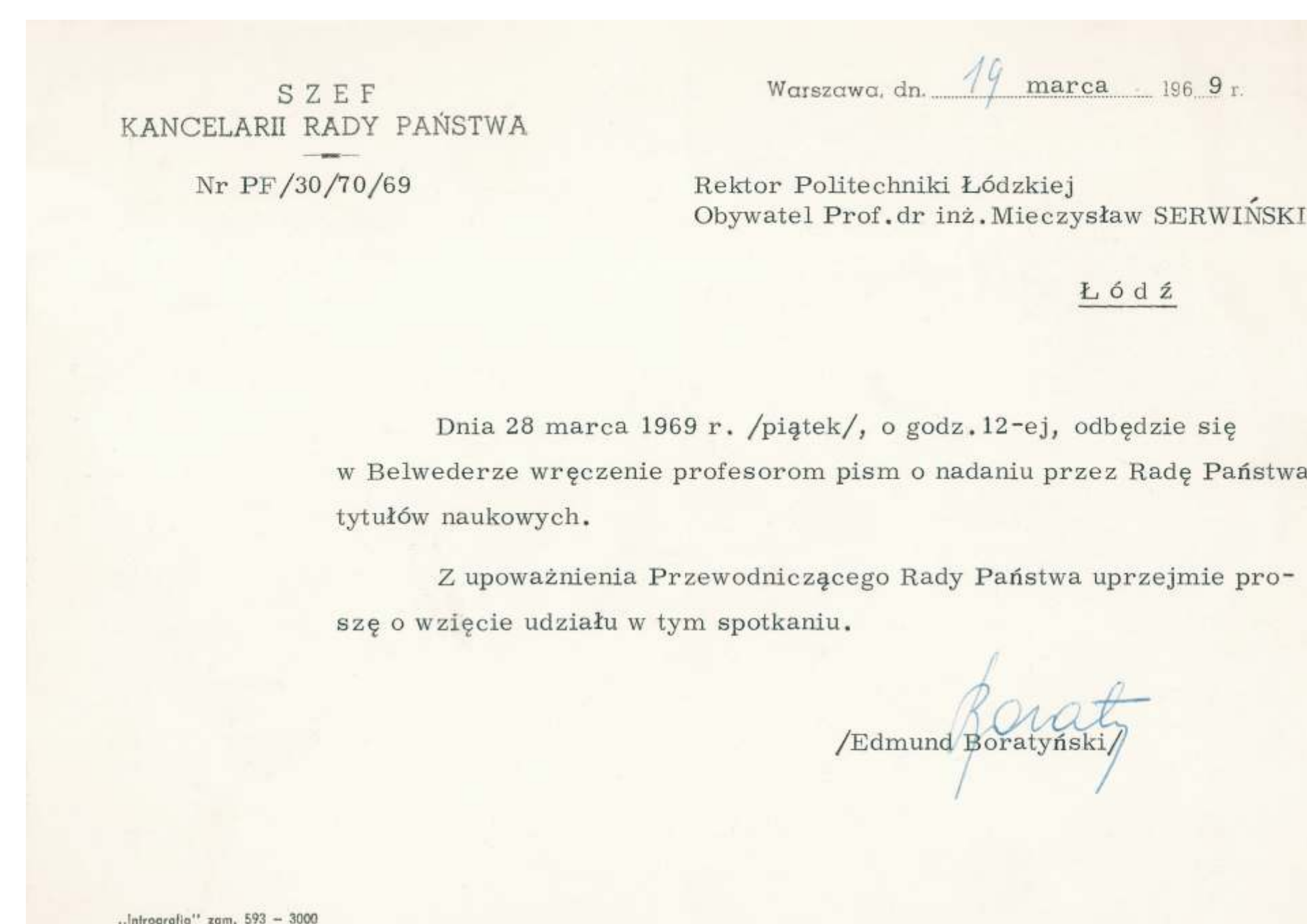
W toku konferencji technicznej czy naukowej ten, który proponuje dobre rozwiązanie ma szansę zostać liderem. Tak więc powinien

(musi) mieć odwagę wystąpić na odpowiednim forum i zaprezentować swoje myśli i propozycje.

LIDER musi oceniać współpracowników, doradzać im, rozmawiać z nimi. Ludzie muszą czuć jego dobre rady. Jeżeli LIDER nie potrafi doprowadzić do sukcesu – wtedy traci autorytet – i nie może być przydatny jako lider.

4. Uczciwość (prawość)

Jest to cenna cecha osobista, która wyróżnia liderów. Młody inżynier chemik musi rozumieć, że pracuje dla przełożonego, który musi dobrze wiedzieć, co dzieje się w przedsiębiorstwie. Jeżeli nie jest lojalny wobec swego szefa winien zmienić pracę. Gdyby był nielojalny – byłby nieuczciwy. Polecenie szefa musi być wykonane priorytetowo. Gdyby nie było możliwe lub szkodliwe dla przedsiębiorstwa powinien przedstawić swe argumenty. Jeżeli jednak szef upiera się przy swoim, to należy zrobić wszystko co możliwe, aby to wykonać, ponieważ mogą być pewne dane, o których wie tylko SZEF. Młody inżynier nie może być jednak ślepym wykonawcą i człowiekiem tylko na: „tak jest”. Postęp i sukces szefa, i instytucji jest również sukcesem i tego młodego inżyniera.

Profesor Mieczysław Serwiński

5. Odpowiedzialność

W pewnych przypadkach jest to cecha podobna do poprzedniej, ale w wielu wypadkach - różna. LIDER musi być przygotowany na ponoszenie **odpowiedzialności** nie tylko za siebie, ale również za podwładnych. Ludzie na ogół unikają odpowiedzialności, aby się nie skompromitować (zblamować). Są często nieśmiali i leniwi. Wolą, aby lider wziął na siebie brzemień odpowiedzialności i ewentualnej kary.

LIDER musi to wziąć na siebie. Nie jest się liderem tylko dlatego, że jest się pracowitym (choć zwykle lider takim jest). LIDEREM zostaje ten, kto bierze na siebie odpowiedzialność za wykonanie planowych zadań. Jeżeli LIDER nie jest w stanie opanować całości zagadnienia mu powierzonego, musi podjąć kroki, które zmierzają do poprawy tej sytuacji.

Młody inżynier chemik musi nauczyć się wykonywać wszystkie powierzone mu zadania bez względu na to czy są mało, czy bardzo ważne, aby również i w ten sposób rozwijać w sobie poczucie odpowiedzialności.

Musi być ostrożny i uważny w wydawaniu opinii i stwierdzeń. Ważne jest, aby udzielić od razu odpowiedzi w danej chwili, w danej kwestii, a gdy granica prawidłowej odpowiedzi jest nieznana, wtedy konieczna jest ogólna ocena tego zagadnienia.

Zanim przedłoży się zwierzchnikowi raport w danej sprawie, musi być ten raport starannie sprawdzony. Nic bardziej nie obniża opinii u szefa niż raport z błędami – niestety dość często się zdarza młodym inżynierom.

Profesor Mieczysław Serwiński oprowadza gości podczas wizyty Ministra Przemysłu Lekkiego w Politechnice Łódzkiej.

6. Energia

Ludzie są często leniwi i obojętni. LIDER musi więcej wyraźnie poświęcić czasu na pracę niż jego podwładni. Więcej również myśli o pracy, nawet poza miejscem pracy. **Wyrazem energii** LIDERA jest inicjatywa, a lider nie zasklepia się w tradycji produkcyjnej – ale stale poszukuje udoskonalień i postępu technicznego. Szef nie powinien przetrzymywać przedłożonych mu raportów technicznych bez zajęcia stanowiska. Zabija to bowiem inicjatywę i chęć do pracy.

LIDERA musi charakteryzować dobre tempo

pracy. Zasada w produkcji brzmi: fakt nie może być opłacany w większym stopniu, chyba, że zrobi więcej niż do niego należy.

Rada Wydziału Chemicznego, lata 50. XX wieku

Doktorat honoris causa PŁ Sir C.S. Currana, 1973 rok

Profesor Mieczysław Serwiński

7. Znajomość ludzkich spraw (problemów międzyludzkich)

Jest to również ważna cecha osób, które dążą do objęcia stanowisk kierowniczych – często ważniejsza niż zasób wiedzy technicznej. Kierownik pracuje z ludźmi, którzy wykonują swoje zadania – *Współpraca to nie sentyment, ale konieczność ekonomiczna.*

Często inżynier chemik reprezentuje dużą grupę ludzi – swoją instytucję, która chciałaby być z niego dumna. Osobisty wygląd, ubranie, ręce, sposób bycia itd. są bacznie obserwowane. Ważny jest stosunek do ludzi, do kontrahentów itp.

Dobry LIDER nie dopuszcza, aby przyjacielskie stosunki wpływały na rozluźnienie dyscypliny pracy i osiągnięcie dobrych wyników w pracy. LIDER nie może być zbyt miękki w stosunkach z ludźmi, a w „cztery oczy” winien rozmówcy prawdę i ocenić go – gdy zachodzi potrzeba – krytycznie. LIDER musi w sposób umiejętny dzielić pracę między odpowiednich ludzi, aby również nie przeciążać siebie a całość pracy była wykonywana sprawnie.

8. Zdolność do prezentowania swoich idei i opinii

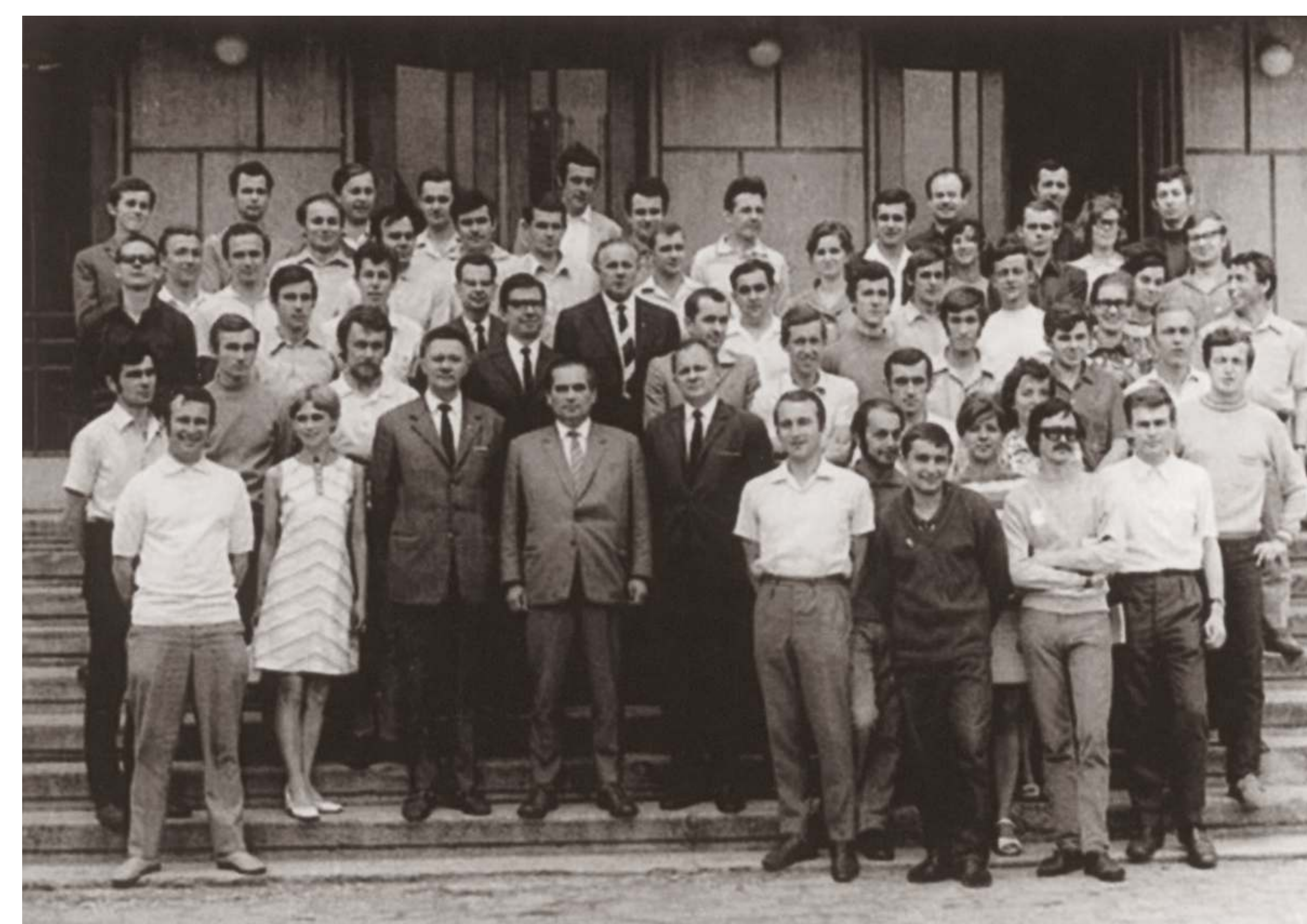
Ta cecha jest konieczna dla SZEFA. Przeciętny technik otrzymuje w tej dziedzinie zbyt małe (wąskie) wykształcenie. Dla ambitnego inżyniera chemika sposób wyrażania się w słowie i piśmie, zwięźle, klarownie i w miarę szybko, to cechy ważne. Ludzie nie lubią zbyt długo słuchać mówiącego i zbyt długo słuchać zagmatwanych wywodów (chyba trochę z lenistwa i własnej wygody). Zazwyczaj pytania kierownika będą się koncentrować na słowach: co? dlaczego? jak? kiedy? gdzie?

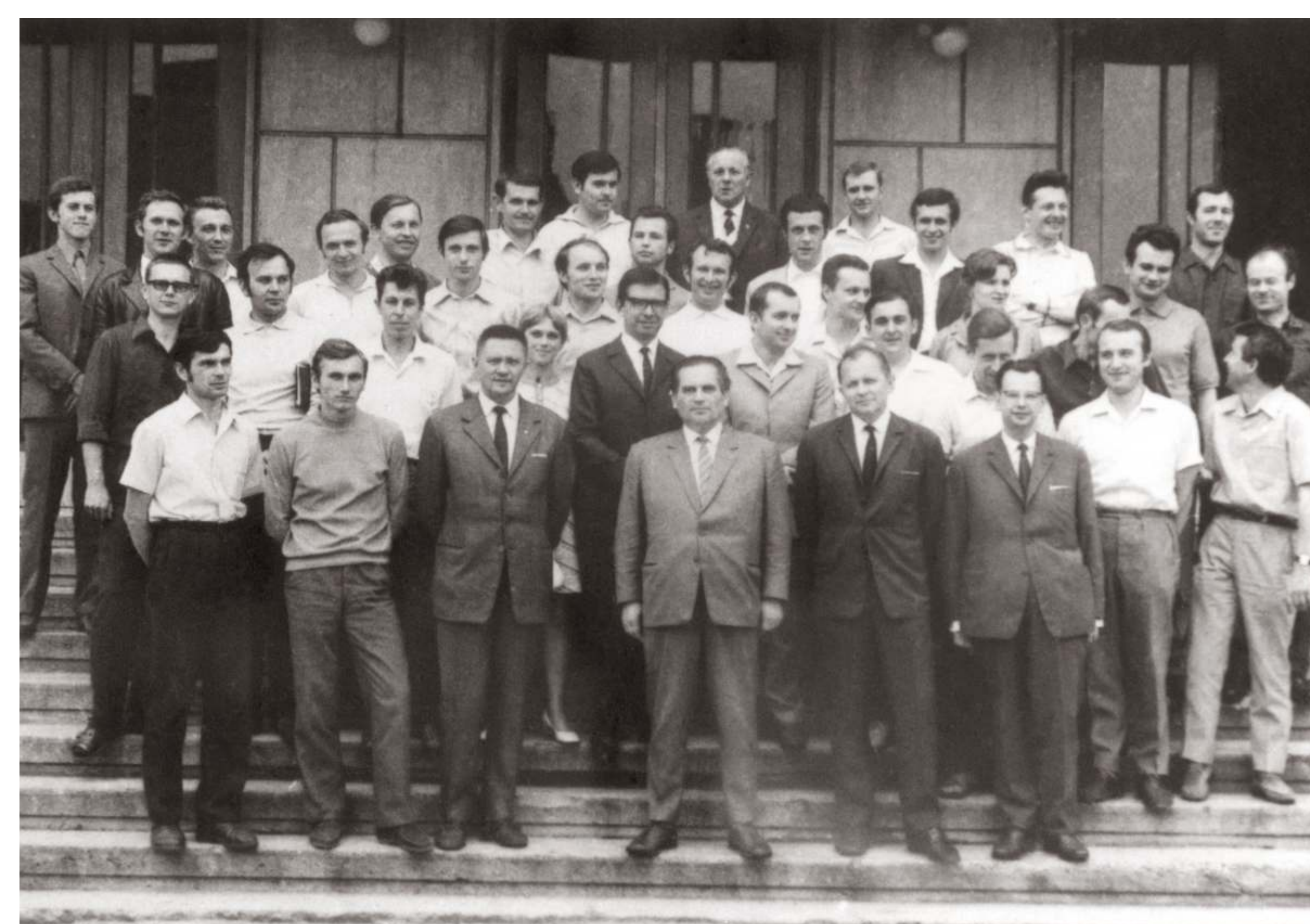
Seminarium w Konopnicy, 1985 rok

Rektor Mieczysław Serwiński na czele Senatu PŁ

Profesor Serwiński z dyplomantami, 1971 rok

Profesor Serwiński z pracownikami, 1970 rok

Seminarium w Konopnicy, lata 80. XX wieku

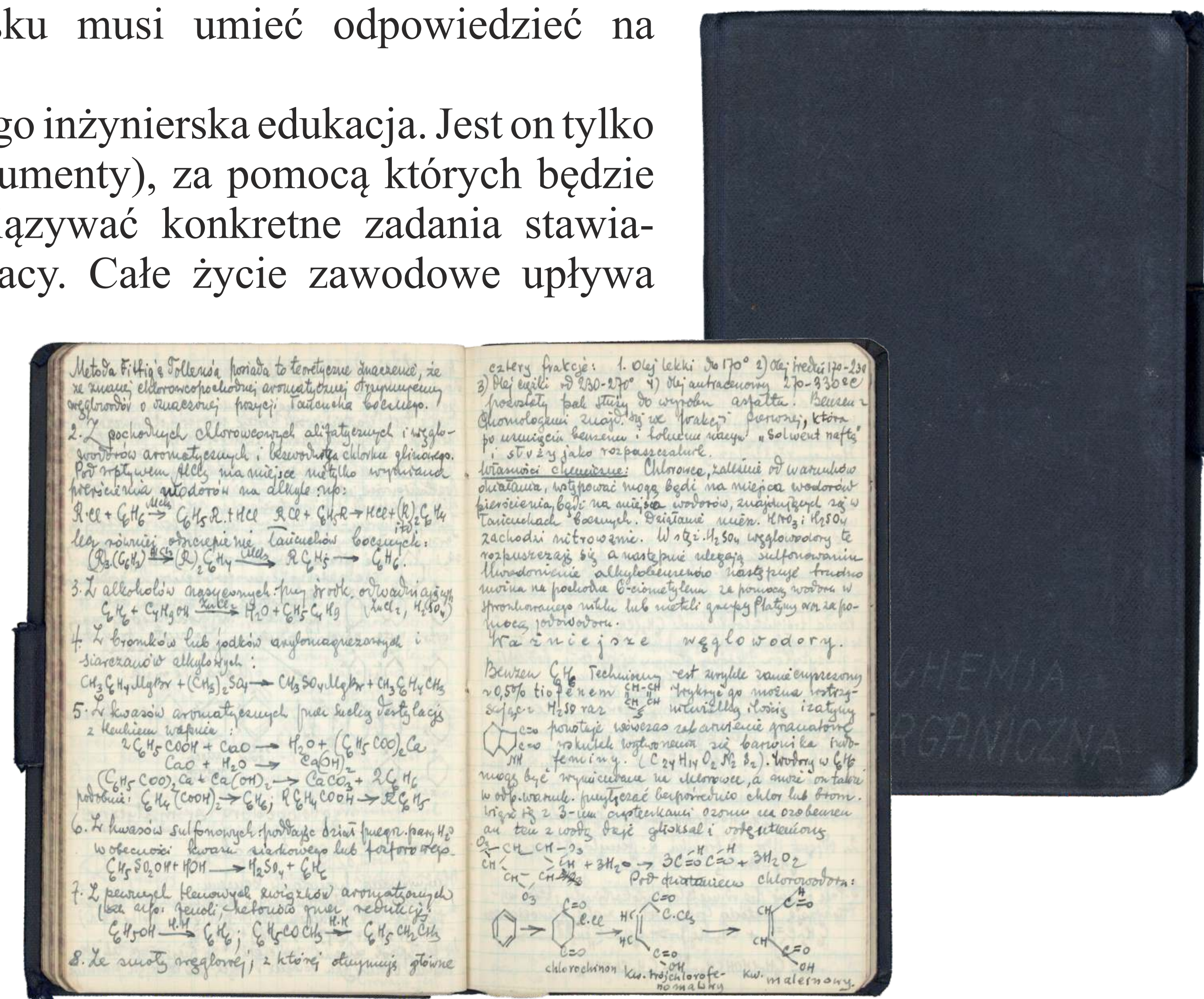
Profesor Mieczysław Serwiński

9. Kompetencje techniczne

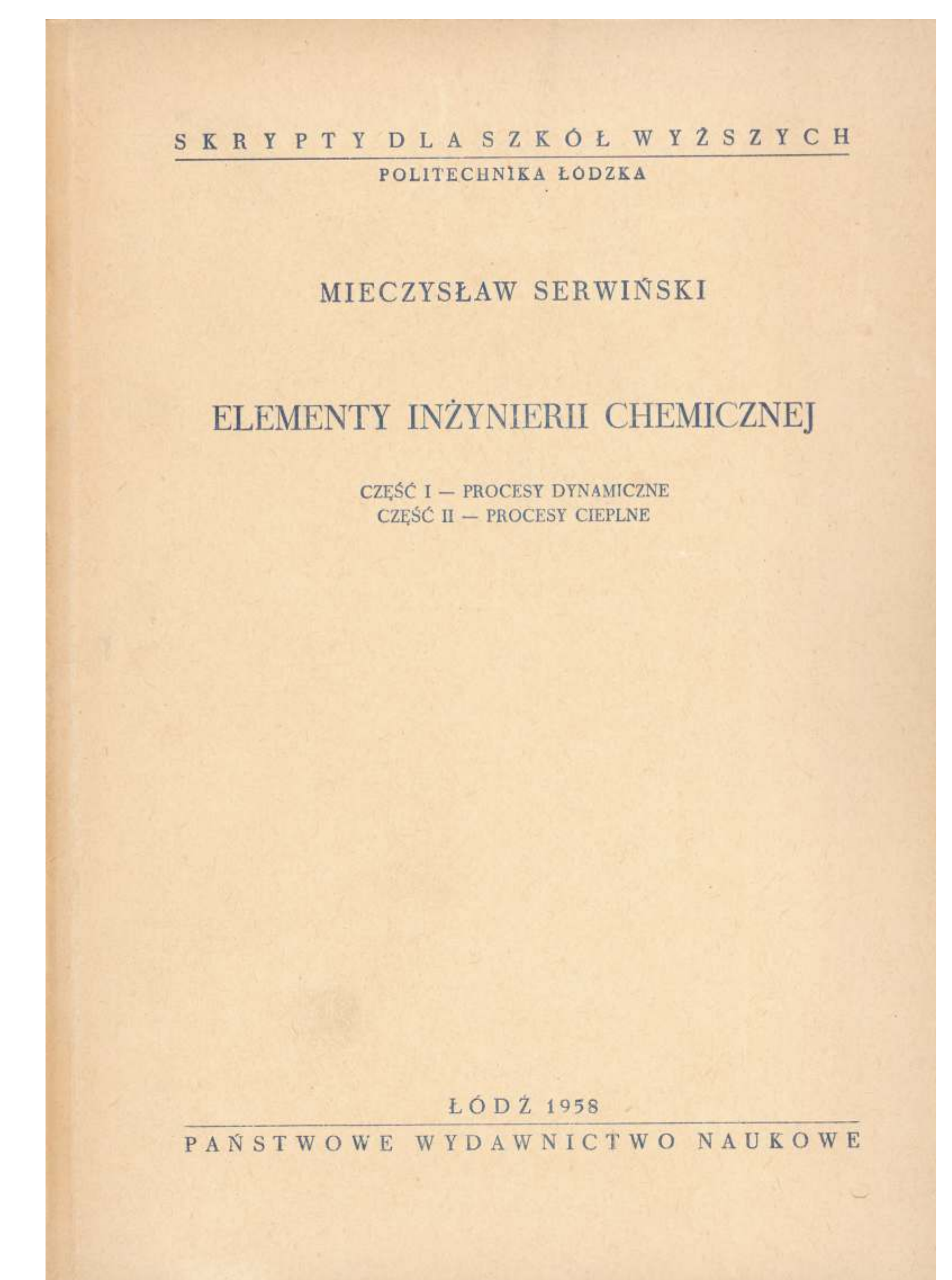
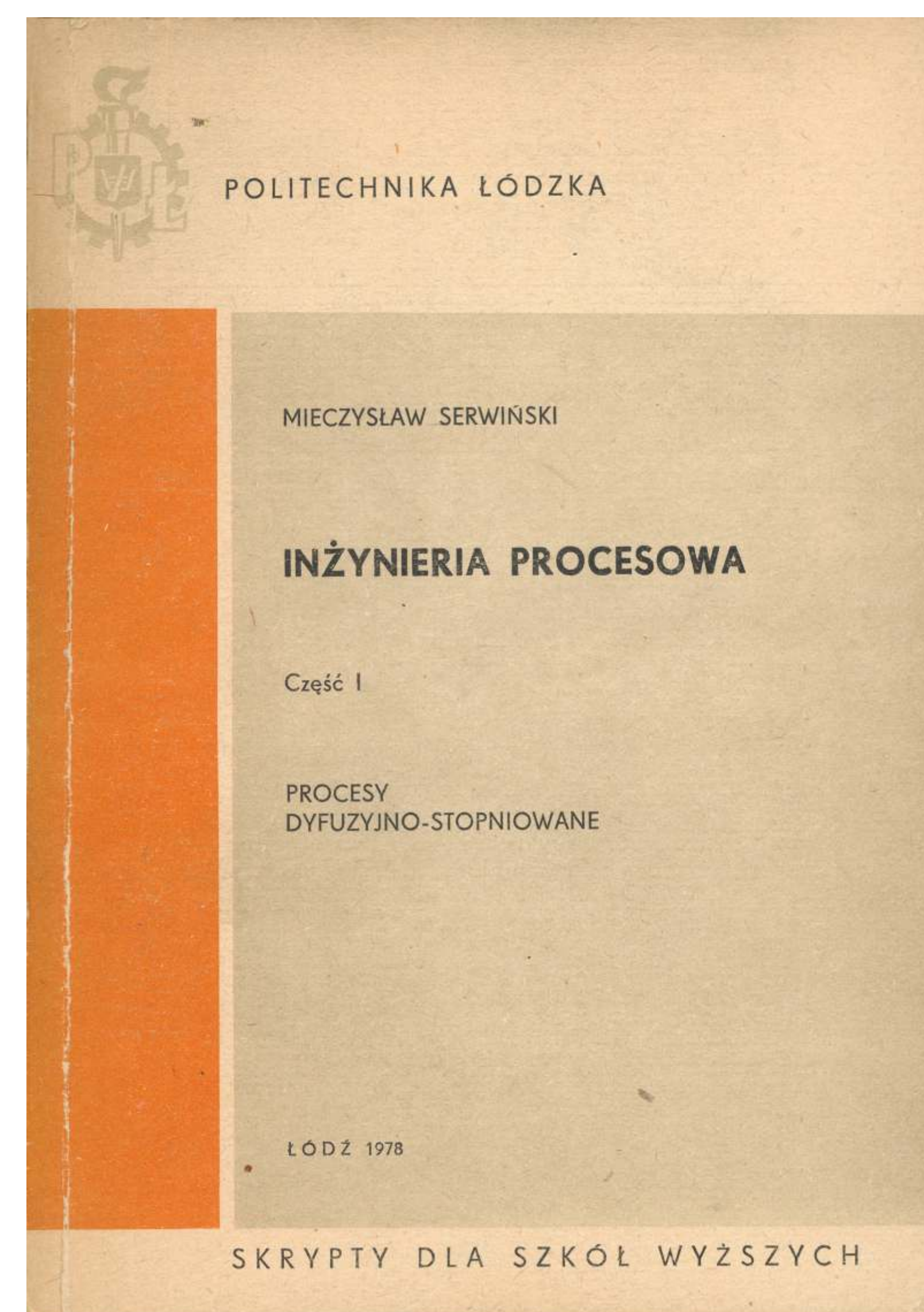
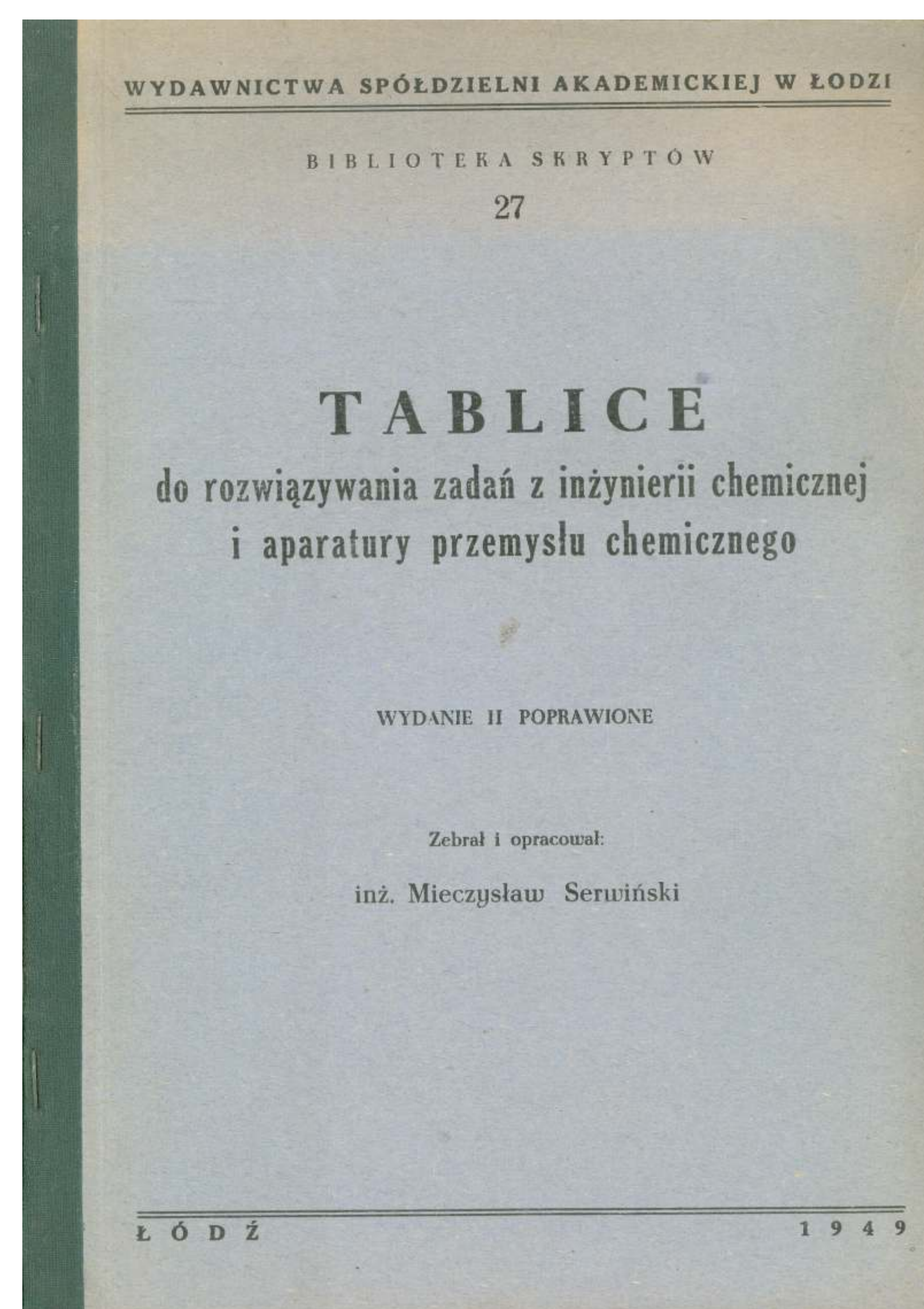
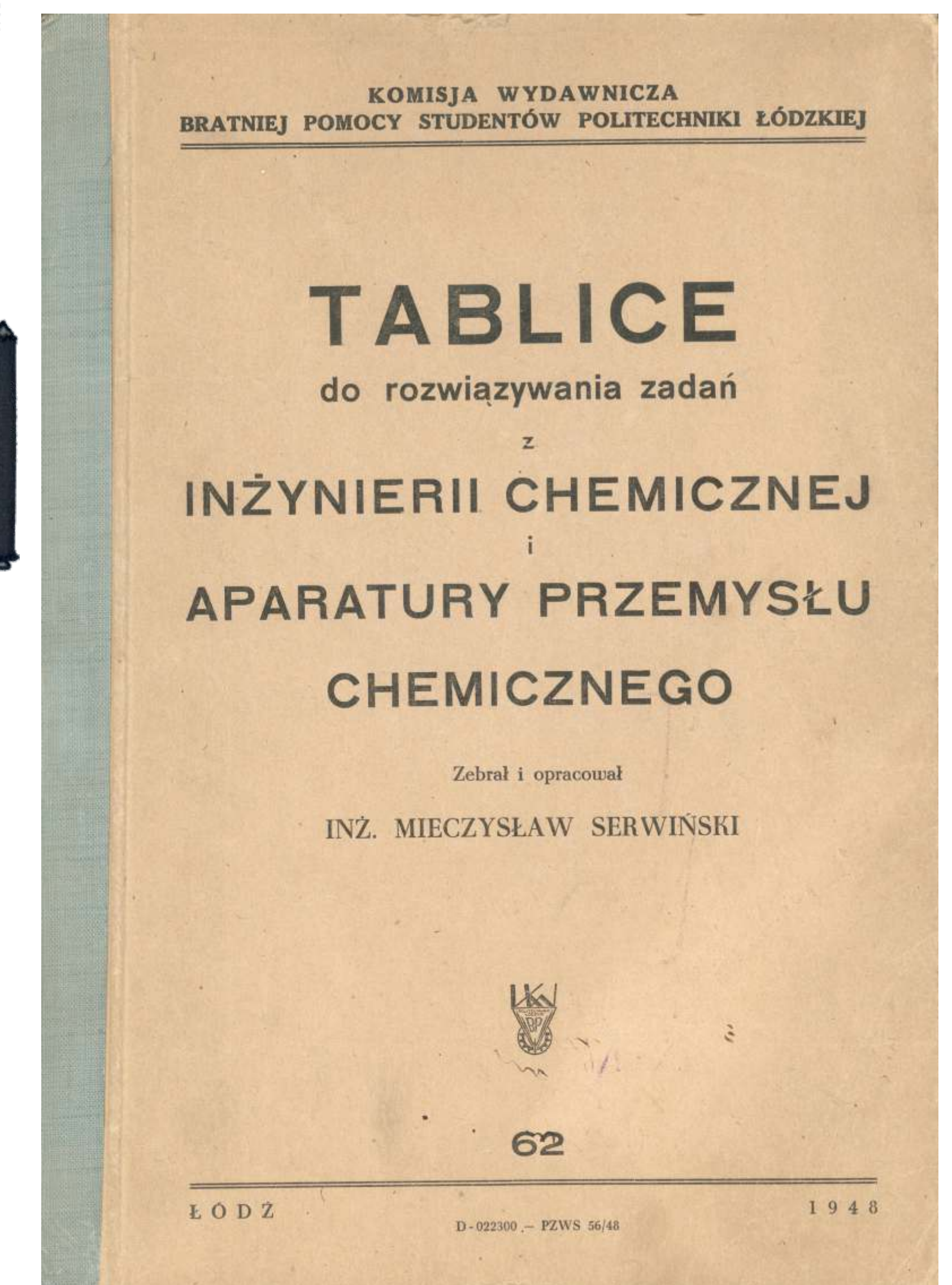
Inżynier chemik na kierowniczym stanowisku musi umieć odpowiedzieć na pytania jasno, szybko i zwięźle.

Gdy absolwent kończy studia – nie kończy się jego inżynierska edukacja. Jest on tylko wyposażony jedynie w pewne narzędzia (instrumenty), za pomocą których będzie swą wiedzę uzupełniał, aby właściwie rozwiązywać konkretne zadania stawiane przez konieczności techniczne zakładu pracy. Całe życie zawodowe upływa na stałym dokształcaniu się i zdobywaniu doświadczenia – nie w ciągu 40, czy 48 godzin pracy tygodniowo, ale wtedy, gdy będzie potrzebował wiedzy do rozwiązywania nowych problemów. Wtedy jego sukces zawodowy będzie budowany na trwałych fundamentach.

Duma zawodowa to ważna rzecz. LIDERA nie może satysfakcjonować praca – ale satysfakcjonuje go doskonała praca. LIDER musi mieć rzetelną wiedzę i szerokie spojrzenie na sprawy aktualne i te, które zarysowują się w perspektywie bliższej i dalszej.

Notatnik Profesora z wykładami z chemii organicznej

Publikacje Profesora Mieczysława Serwińskiego

Profesor Mieczysław Serwiński

Cechy charakterystyczne pracowników na kierowniczych stanowiskach (Cechy charakteryzujące dobrych liderów)

Ekstrawertyk (usposobienie przejawiające się w kierowaniu zainteresowań na świat zewnętrzny, we wzmożonej aktywności, w łatwości utrzymywania kontaktu z otoczeniem, towarzyski, ogólnie zaradny, przedsiębiorczy i praktyczny).

Serdeczny, przystępny;

Zainteresowany: przedsiębiorstwem, kosztami, dochodami i stratami, działalnością;

Z szerokimi perspektywami;

Posiadający syntetyczny sposób myślenia;

Szybki, kierujący się intuicją;

Mający talent do przewodzenia;

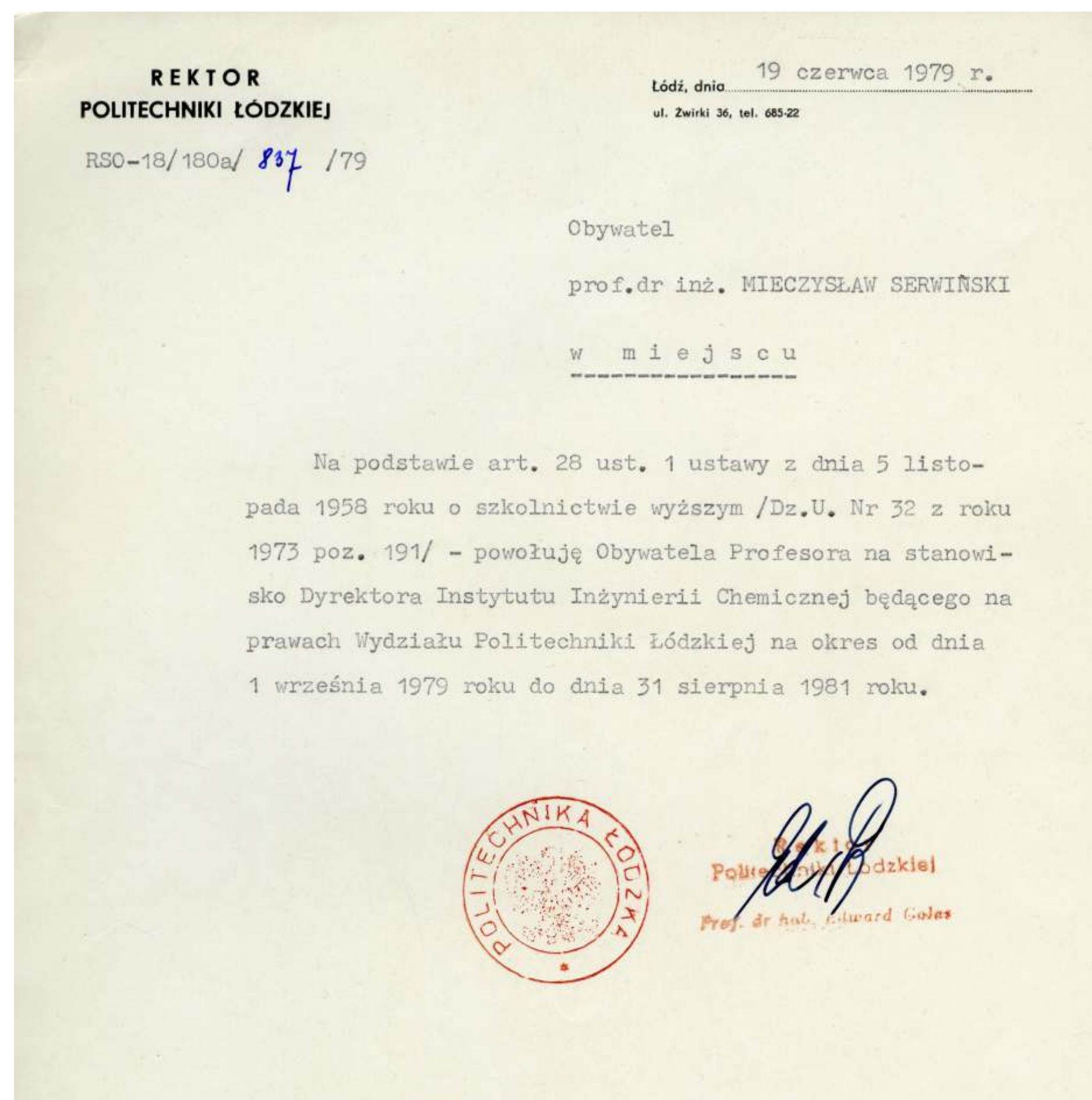
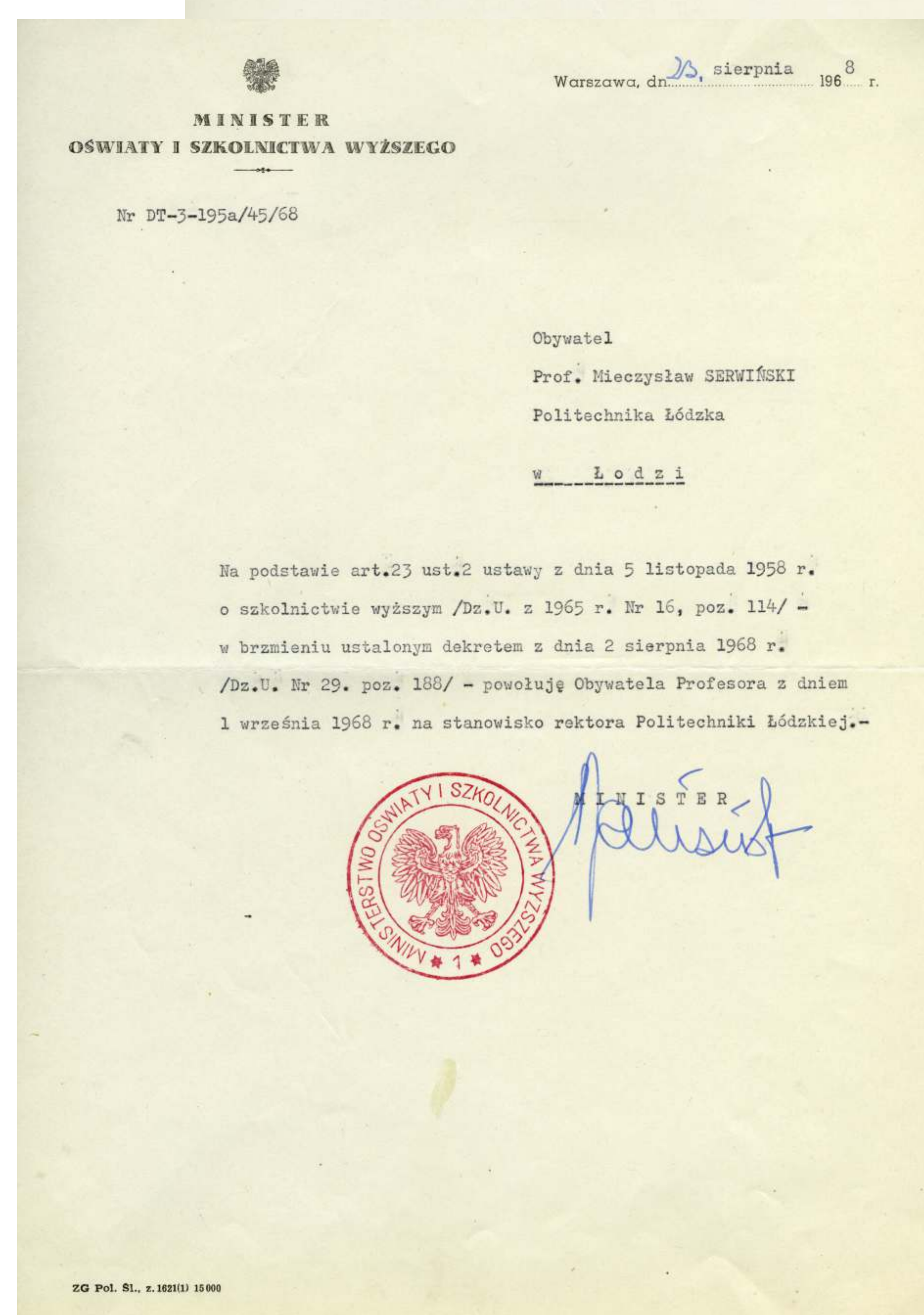
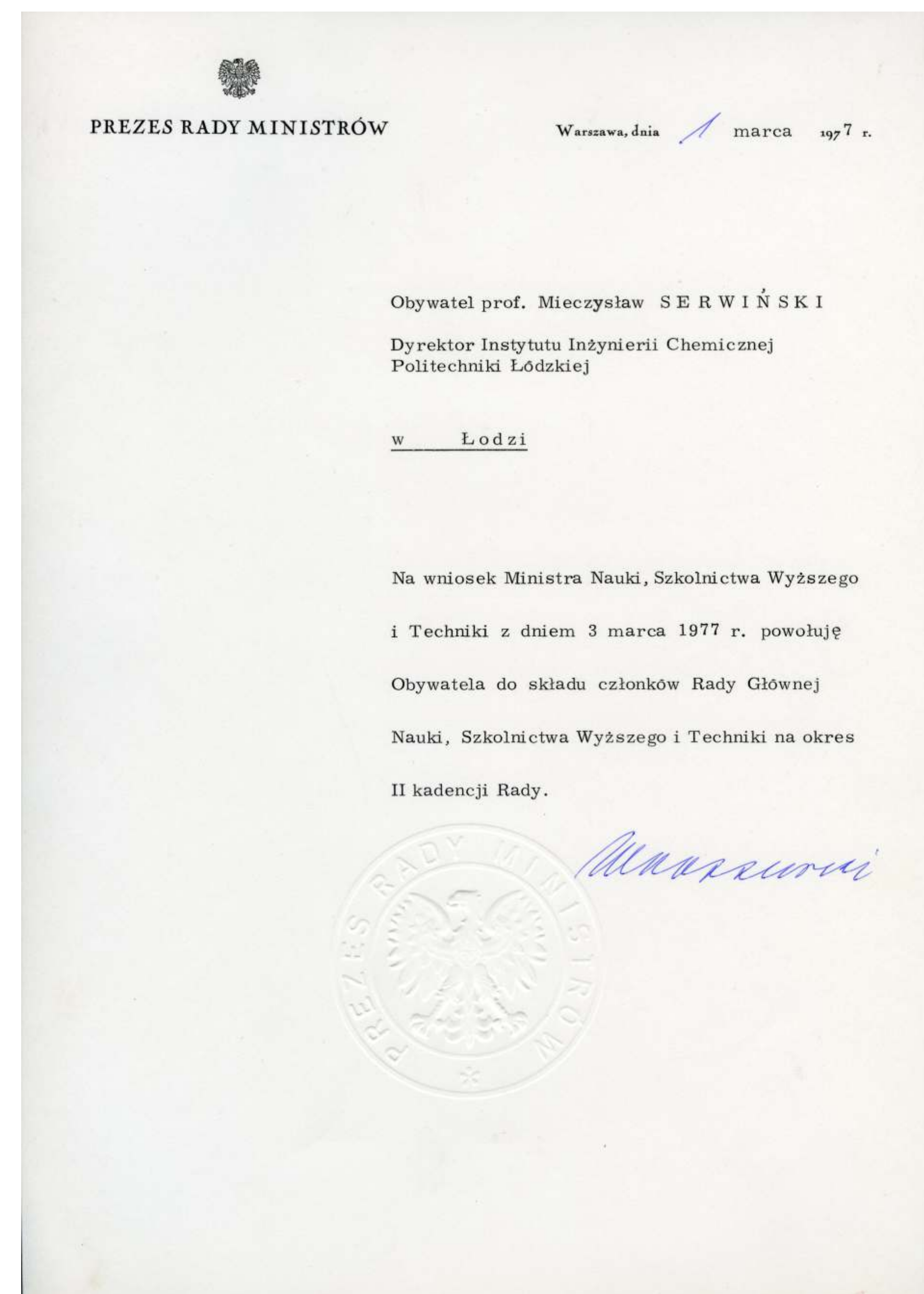
Wykazujący ducha współzawodnictwa;

Śmiały, przebojowy, odważny, „robiący dużo szumu”, nawet agresywny;

Wytrzymały, impulsywny, pełen wigoru, energiczny;

Nie odstępujący od swego zdania;

Zdeterminowany, niecierpliwy, przedsiębiorczy;

Jeden z dziesięciu w kraju

POCHWAŁA POWSZEDNIOŚCI

Dwa lata temu ZG SZSP i redakcja „Sztandaru Młodych” ogłosili ogólnopolski plebiscyt na najlepszego dydaktyka i wychowawcę wyższej uczelni. W drugim plebiscytcie wśród dziesięciu najlepszych z całego kraju znalazł się wybrany przez studentów prof. dr MIECZYSLAW SERWIŃSKI z Politechniki Łódzkiej, znany specjalista z zakresu inżynierii chemicznej, działacz społeczny, przewodniczący ŁK FJN.

Uroczyste zakończenie plebiscytu i wręczenie laureatom okolicznościowych medali im. G. Piramowicza odbędzie się w marcu br. na Ogólnopolskim Kongresie Kół Naukowych.

***

Siedzę naprzeciw profesora Serwińskiego w jego uczelnianym gabinecie i mówię wprost, że będzie to dla mnie najtrudniejszy artykuł od wielu miesięcy. Bo jak tu w kilkudziesięciu zdaniach zamknąć poglądy i przemyślenia, do których dochodził przez całe lata w swojej pedagogicznej pracy? Jak pisać, aby ci, którzy go nie znają, uwierzyli, iż laury w ogólnopolskim plebiscytcie słusznie mu się należą?

— Panie profesorze, umówmy się. Pan przedstawi mi swoje wychowawcze credo, a ja spróbuję je scharakteryzować.

Chętnie posłucham.

Gdy wspominam własne studenckie czasy, pamiętam, jak czekałem, aby egzaminatorzy zapytali mnie o moje zainteresowania, o to, o czym chciałbym dodatkowo, poza postawionymi pytaniami, opowiedzieć. Praktycznie mi się to nie zdarzało. Sam jako egzaminator rozmawiał często ze studentami, myśląc, że z pożytkiem dla obu stron.

Gdy mówimy o własnej pracy (dobrej czy złej) zawsze myślimy o tych, którzy nas swego czasu kształtowali. Dlatego też każdy z nas ma swoje wzorce i antywzorce do naśladowania. Często wywierają na nas wpływ większa grupa osób. Dlatego i ja starałem się naśladować swoich wychowawców, a wśród nich profesorów Państwowego Gimnazjum im. T. Czackiego w Warszawie: Jana Harabaszewskiego, Antoniego Karpowicza i Hiacyna Ratyńskiego. Z późniejszych lat pierwszego dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej — prof. Tadeusza Wojno, wybitnego chemika — prof. Józefa Zawadzkiego, a przede wszystkim człowieka wielkiego serca i rozumu — prof. Alicję Dorabalską, której zawdzięczam najwięcej. Pamiętam jak mówiła: „Dbajmy o to, aby w pracy ze studentami dostrzeć i pielęgnować każdy młody, zielony pęd”. Ileż w tym głębi i wskazówek.

Obserwując życie studentów, widzimy, jak wiele zmienia się w organizacji studenckiej. Wzrosła samorządność studentów, którzy biorą udział w posiedzeniach kolegiów dziekańskich i rektorskich. Polepszyła się organizacja i praca w kołach naukowych.

Czy wszystko układa się idealnie? Na pewno nie. Jest dużo kłopotów z zapewnieniem frekwencji na wykładach, za mało widzimy jeszcze pilności i chęci studiowania znacznej grupy studentów. Nie zapominajmy jednak o tym, iż między 18 a 25 rokiem życia młodzież przeżywa na uczelni nie tylko swój piękny, ale i bardzo trudny okres w życiu, okres krystalizacji poglądów i osobistego stosunku do świata.

— Czy wie pan, panie profesorze, co mówią o panu studenci? Na przykład pańscy byli studenci. Specjalnie takich szukałam. Nie związani już z uczelnią mogą pozwolić sobie na spontaniczną szczerość.

— Na dźwięk pańskiego nazwiska wyraźnie się ożywiają. Mgr inż. Anna Przybylska skończyła chemię kilka lat temu. Opowiadała mi, że studenci z całego roku chcieli zdawać egzamin tylko o pana. Podobno stwarzał pan taką atmosferę, że nawet najbardziej wystraszony delikwent przestawał się denerwować.

Mgr inż. Magda Ludwisłakowa przypominała, że pewnego razu jedna z koleżanek przyszła na wykład w głębokiej żalobie. Zobaczył ją pan w tłumie, podszedł, zapytał kto zmari i powiedział kilka ciepłych słów. Był pan jedynym profesorem, który dostzegł jej nieszczęście w tłumie anonimowych studentów. Po tylu latach jeszcze to pamiętają.

Sama byłam świadkiem, jak będąc rektorem przychodził pan w niedzielę na otwarcie studenckich wystaw i imprez.

— Niech mi pani nie opowiada takich rzeczy. Przecież to normalne, ludzkie sprawy.

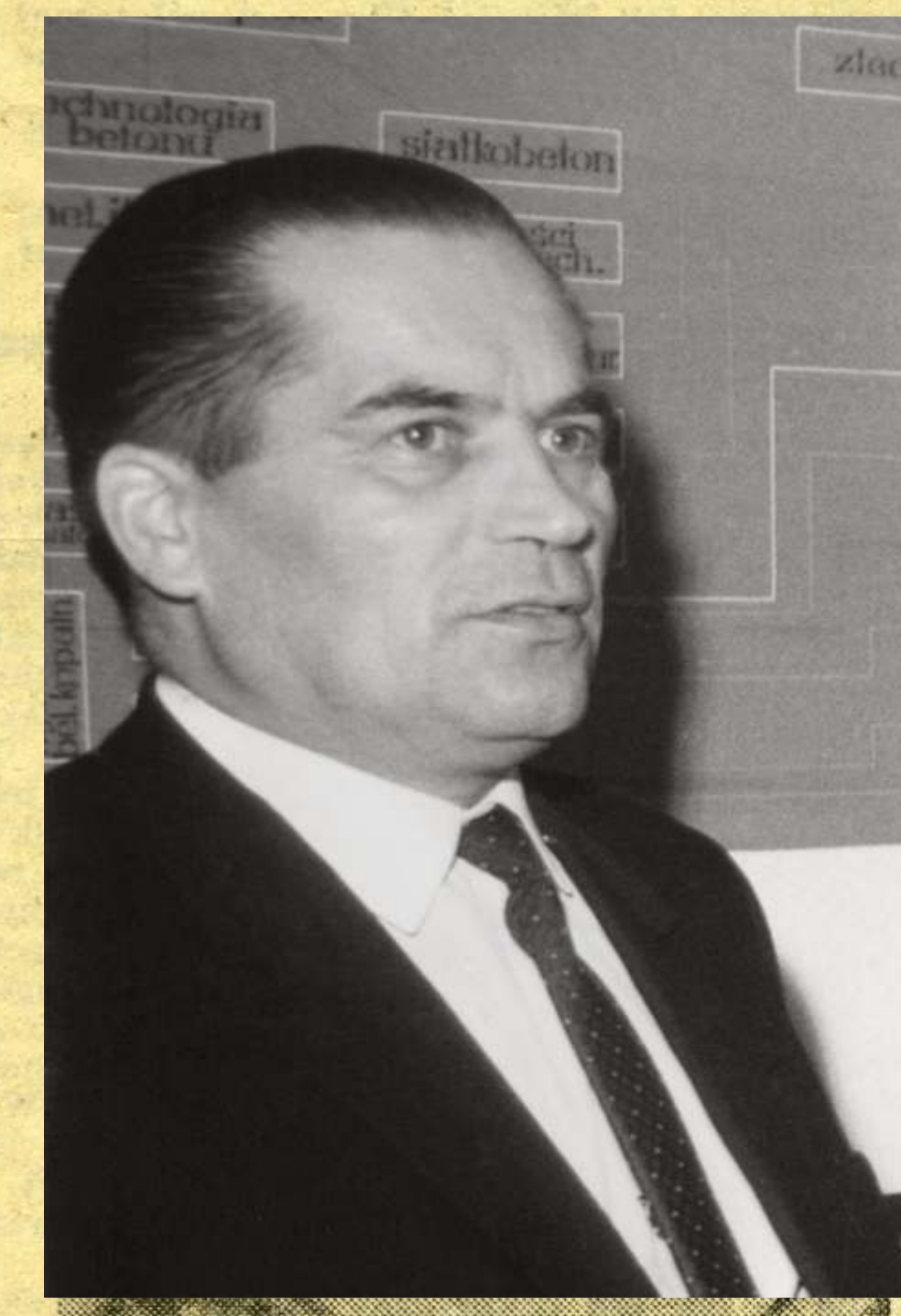
— Nie moja to wina, że w latach siedemdziesiątych te „normalne, ludzkie sprawy” traktujemy jako wyjątkowe.

— Głoszę więc pochwałę powszedniości... w której wykonywanie tego, co do nas należy, będzie naturalne, a serdeczność i dobroć nie wzbudzą zdziwienia.

— Ale z wyróżnienia się pan cieszy?

— Oczywiście, że tak. Tylko jak wszystkie zaszczyty w życiu, traktuję je z leciutkim przymrużeniem oka.

MAŁGORZATA GOŁICKA

Profesor Mieczysław Serwiński

Cechy charakteryzujące pracowników – podwładnych

Introwertyk (brak zainteresowania światem zewnętrznym i praktyczną działalnością, skupianie się na własnych przeżyciach wewnętrznych, zamykanie się w sobie i niechęć do nawiązywania kontaktu z innymi ludźmi).

Zachowujący rezerwę, preferujący własne towarzystwo,

Lubiący prace techniczne,

Zainteresowany - naukami ścisłymi

- matematyką

- regułami

Umiejętność załatwiania spraw, załatwiania spraw zawikłanych,

Zwracający uwagę na szczegóły

Analityczny sposób myślenia, powolny, metodyczny,

Niezależny, samowystarczalny

Preferuje zasadę „żyj i pozwól żyć innym”, skromny

Nie narzucający się, spokojny, powściągliwy,

Wrażliwy, łatwo go zranić, pełen szacunku, kierujący się rozsądkiem,

Kontemplacyjny, filozoficzny

O szerokich horyzontach, tolerancyjny

Łatwo się przystosowujący

Cierpliwy, konserwatywny.

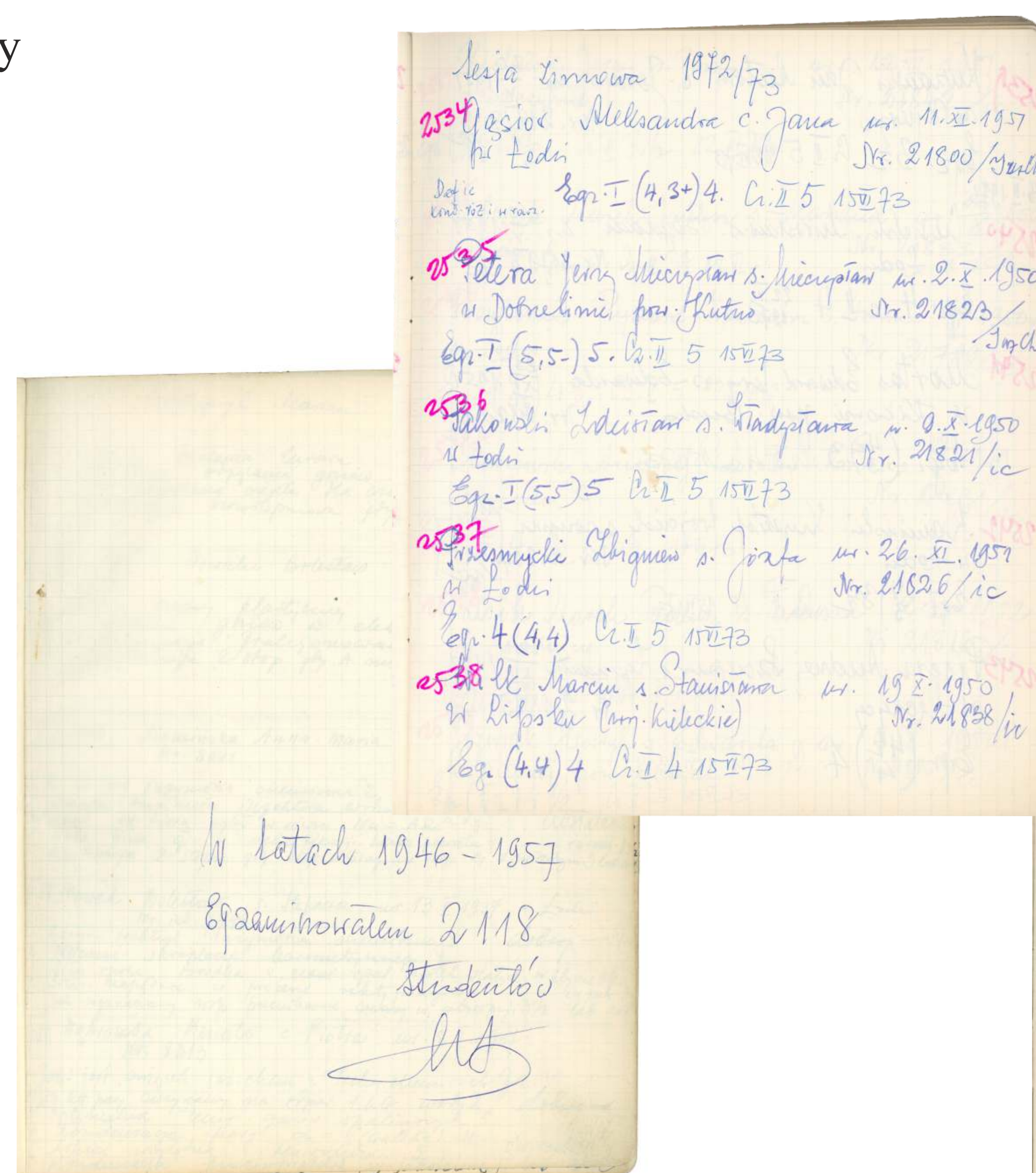
Profesor Serwiński z pracownikami Katedry Inżynierii Chemicznej,

Mieczysław Serwiński z pracownikami, 1993 rok

Profesor Serwiński z dyplomantami,
1964 rok

Bruliony Profesora Serwińskiego z rejestrem
przeegzaminowanych studentów

